

عنوان مقاله:

تحلیل کاربریست عناصر ادبیات عامه در شعر احمد شاملو

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 13، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

غلامرضا کافی - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در این مقاله، عناصری از ادبیات عامه از قبیل زبان محاوره یا شکسته، واژگان و اصطلاحات ادب عامه، اسم صوت ها، باورها و افسانه ها، ضرب المثله ها، ترانه ها و حتی شخصیت های نامور در ادبیات عامه که در شعر شاملو بسامد بیشتری داشته اند، بررسی شده است. دقیقه ها و ظرایف چگونگی کاربری این عناصر بررسی و تحلیل شده است و در پایان هر عنوان، دلایل استفاده ی شاعر از آن ها بیان شده است. همچنین افزون بر مقدمه و بیان پیشینه، نسبت و رابطه ی احمد شاملو با ادبیات عامه به عنوان مدخل ضروری برای ورود به بحث اصلی بازنموده شده است. این مقاله ثابت کرده است که رویکرد شاملو به عناصر ادبیات عامه و کاربری آن ها در شعرش پیامد یک تحول اندیشگانی است و زبان گرایی که در شعر شاملو ویژگی بارزی است، سبب شده تا وی بیشتر از داده های لفظی ادب عامه سود ببرد تا عناصر معنوی آن. همچنین تبیین شده است که رویکرد شاملو به ادب عامه، اگرچه به سفارش اجتماع و نیاز جامعه صورت گرفته ولی هرگز سطح شعر او را به اثری بازاری یا عامه پسند تنزل نداده است.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: احمد شاملو، ادبیات عامه، زبان محاوره، شعر معاصر، فولکلور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1454138>

